

اول وقت یکم، روز پنجشنبه ۲۳ خرداد ماه در خانه‌ی کار و دیدار کارمان برگزار شد. در این برنامه جمعی از نزدیکان کارمان، جناب آقای رضا غیابی و جناب آقای رامین حیدری فاروقی، برای صرف صبحانه و آشنایی بیشتر با یکدیگر از رهگذر بحث و تبادل نظر درباره‌ی مفهوم «بازنگری در ارزش‌ها» گرد هم آمده بودند.

انتخاب موضوع «بازنگری در ارزش‌ها» پیشنهاد جناب آقای فاروقی - پژوهشگر و مستندساز - بود، موضوعی که سال‌هاست به شکل دغدغه‌ای فرهنگی و فلسفی ذهن این هنرمند را به خود مشغول کرده و ردّ پایش در آثار متأخر او پیداست، از جمله در مجموعه‌ی مستند «خشت بهشت» که رامین فاروقی برای ساخت آن به ۴۰ شهر ایران و جهان سفر کرده است.

در این دوره‌ی بخش‌هایی از این مستند برای میهمانان گرامی نمایش داده شد و نقطه‌ی آغازی شد برای گفت‌وگو، تا هر یک از میهمانان ایده‌ها و افکار خود را درباره‌ی مفهوم «ارزش»، و ارزش‌هایی که بر مبنای آن‌ها زندگی می‌کنند، تصمیم می‌گیرند، انتخاب می‌کنند و نقشه‌ی راه آینده‌شان را ترسیم می‌کنند، با دیگران در میان بگذارند. در این میان «بازنگری» حلقه‌ی اتصالی بود که کلیشه‌ها را به چالش می‌کشید و در پی ساختن ترکیب‌های تازه بود.

از شفافیت سخن به میان آمد، به معنی انطباق فکر با گفتار و رفتار. و این که بهشت در اصل موقعیتی است که در آن چیزی برای پنهان کردن نیست، چیزی حائل نیست. پس تحقق شفافیت در مناسبات انسانی می‌تواند قدمی برای خلق بهشت باشد.

و خلق و خلاقیت که چه‌طور سرچشمه‌اش اندیشیدن و بازاندیشیدن در هر آن چیزی است که همیشه وجود داشته است، چنانکه آفرینش باغ‌های ایرانی و قنات چنین آب‌شخوری داشته‌اند، حاصل طرز نگاهی مؤثر و زنده به ارزش‌های زیستی. در واقع این ارزش‌ها هستند که انسان را از موقعیت‌های مختلف زندگی عبور می‌دهند، چون مجموعه‌ای از کلیدها که بایستی با خلاقیت از آنها نگه‌داری کرد تا بتوان در زمان مناسب ازشان استفاده کرد.

پس هر چیز که پیرامون انسان را ساخته است و انباشته است، در اصل بازتابی از ارزش‌های درونی اوست، همچون شهرها که به‌خوبی روحیه‌ی ساکنان خود را افشا می‌کنند؛ اگر شهری ناموزون و نامیزان است، سراغش را باید از ذهنیت و عملکرد انسان‌هایی که در آن سکونت دارند، گرفت.

اما یک قدم قبل‌تر از هر ارزشی که بتوان بر آن تکیه کرد و بر مبنای آن عمل کرد، آگاهی از معیارهای ارزش، و محک‌های تشخیص ارزش است. اینکه یک ارزش چقدر قراردادی است، چقدر وابسته به عوامل گذراست، و چقدر یک واکنش است و از اصالت به دور.

در آخر این که معیارهای ارزش‌ها را چگونه می‌توان در سلوک شخصی و زندگی اجتماعی به‌درستی تعریف کرد و شناخت و به آن پایبند بود؟

شاید این سؤال عصاره‌ی بحثی بود که میهمانان صبحانه‌ی اول وقت یکم، هر یک سهمی در خلق آن داشتند، تا پاسخ چه باشد و چگونه چراغ راه شود.